

Mikko Niskasaari

Etusivu > Blogit > Käyttäjän mikko blogi

Turun poliisi politikoi, rötöstelee ja uhkailee

Ma, 23/04/2012 - 20:08 — mikko

Tutkinnanjohtaja **Markku Kukko** olisi voinut tehdä **Helena Erosen** tutkintapyyntöä laillisen päätöksen, ja paljon pienemmällä vaivalla. Se ei hänelle kuitenkaan sopinut. Kukko nyhersi kokoon 6-sivuisen poliittisen esseen, jossa on mukana melkein kaikki muu, paitsi itse asia.

Eduskunta-avustaja Helena Eronen tunnetusti kirjoitti 11.4.2012 blogin, jossa hän puolusti poliisin ulkomaalaisiin kohdistamia henkilötarkistuksia, vähemmistövaltuutetun kritiikkiä vastaan. Uuden Suomen poistettua blogin ja siten mahdollisuuden tarkistaa mitä siinä oikein luki, Turun Sanomat tekaisi uutisen, jonka mukaan Eronen ehdottaa hihamerkkejä ulkomaalaisille. Tämä läpäisi hetkessä koko median, ja väite voi edelleen hyvin sekä netissä, että valtamediassa. Uutinen tosin sattui olemaan virheellinen, joten Eronen teki 13.4 Turun Sanomista tutkintapyyntöä, törkeää kunnianloukkausta epäillen. Varsinais-Suomen poliisilaitoksen tutkinnanjohtaja Markku Kukko päätti 17.4, ettei rikosta ole, ja jätti esitutinnan suorittamatta.

Pidän selvitettyinä, että Turun Sanomien alkuperäinen uutinen oli väärä. Erosen kirjoitukselle ei tarvitse tyyli pisteitä antaa, mutta ei yksikään toimittaja voi tosissaan erehtyä luulemaan, että Eronen oikeasti ehdotti hihamerkkejä eri väestöryhmille. Kuten hampurilaisen kuvia amerikkalaisten hihoihin.

Kunnianloukkauksen perustuntomerkki on: "Joka --- levittää toisesta valheellisen tiedon tai vihjauksen siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vahinkoa tai kärsimystä loukatulle taikka häneen kohdistuvaa halveksuntaa ---". Turun Sanomia voi perustellusti epäillä tästä. Siltikään TS:n juttu ei välttämättä ollut rikos.

Kunnianloukkauksen tunnusmerkistöön sisältyy rajoitussäädös: " --- kunnianloukkauksena ei pidetä arvostelua, joka kohdistuu toisen menettelyyn politiikassa, elinkeinoelämässä, julkisessa virassa tai tehtävässä, tieteessä, taiteessa taikka näihin rinnastettavassa julkisessa toiminnassa ja joka ei selvästi ylitä sitä, mitä voidaan pitää hyväksyttävänä." Tämä on koko kunnianloukkauspykälän tärkein kohta.

Jollei näitä rajoituksia olisi, yhteiskunnallisen väittelyn sijaan meillä olisivat käräjäoikeudet väärällään kunnianloukkausjuttuja, eikä niihin juuri muuta mahtuisikaan. Huomattakoon kuitenkin, ettei rajoitussäännös oikeuta esittämään perättömiä väitteitä.

Poliisin olisi ollut helppo rakentaa laillinen päätös, ja jättää silti esitutkinta tekemättä. Eronen on ollut tammikuusta lähtien kansanedustajan palkattu avustaja. Myös kirjoittaessaan omaa henkilökohtaista blogiaan. Poliisi olisi siis voinut todeta hänen toimineen politiikassa ja julkisessa tehtävässä, johon kohdistuva kritiikki rajataan kunnianloukkauksen ulkopuolelle. Poliisi olisi voinut todeta TS:n uutisessa olleen virheen, mutta väittää, ettei uutisen kritiikki kuitenkaan "selvästi ylitä sitä, mitä voidaan pitää hyväksyttävänä". Jälkimmäistä perustetta tukee myös se, että Eronen itse käytti värikästä kieltä, ja liioittelevaa ilmaisua. Vakiintuneen tulkinnan mukaan ihmiselle voi vastata samalla tavalla, jolla hän itse julkisuudessa esiintyy.

On tietenkin varsin subjektiivista, mikä selvästi ylittää hyväksyttävän rajan, ja on ymmärrettävää että virheellinen, leimaava uutinen koetaan vääryydeksi. Tuollaistakin poliisin päätöstä voitaisiin siis kritisoida, mutta se olisi kuitenkin juridisesti korrekti. Siinä olisi myös se merkittävä pointti, että TS:n virhe todetaan. Tämä laillinen tie ei kuitenkaan tutkinnanjohtaja Markku Kukolle kelvannut.

Hän ei näköjään ole edes ymmärtänyt lain rajoitussäännöstä. Sen sijaan Kukko oli haahuillut pitkin internettiä etsien tietoa Helena Erosta, ja löytänyt muun ohella hänen vuoden takaisen kirjoituksensa. Kukko kirjoittaa:

"Eronen-Kuhanen ilmoittaa blogissaan olevansa sitoutumaton ja puolueeseen kuulumaton, mutta etenkin 12.4.2011 julkaistun blogikirjoituksen perusteella hänen näkemyksensä ovat lähellä Muutos 2011 -puolueen näkemyksiä. Näiden tietojen perusteella voidaan tuoda esille näkemys, että Eronen-Kuhanen kansanedustajan avustajana ja aktiivisesti yhteiskunnalliseen keskusteluun osallistuvana henkilönä ainakin pyrkii olemaan poliittisesti julkinen henkilö".

Siinäpä sitä on taas malliksi, poliisin juridista osaamista. Poliisijuridiikkaa.

Markku Kukon poliisilogiikan mukaan jokainen, joka ilmoittaa näkemyksensä olevan lähellä jonkin puolueen näkemyksiä, muuttuu "poliittisesti julkiseksi henkilöksi", jonka kunnian suoja on alentunut. Näin ei tietenkään ole. Kukon poliisijuridiikka on hölynpölyä.

Kukko seikkailee sivukaupalla journalistin ohjeissa, joilla ei ole mitään tekemistä rikosoikeudellisen arvion kanssa. Hän lainaa Kaleva -lehestä apulaisvaltakunnansyyttäjä **Jorma Kalskeen** haastattelua nettikirjoittelusta, millä ei ole mitään tekemistä Turun Sanomien uutisen kanssa. Kukko ei lainaa Turun Sanomien uutisen rikosoikeudellisesti kriittisiä kohtia, mutta tämän hän siteeraa: "**Hirvisaari** sai viime vuonna hovioikeudessa tuomion kiihottamisesta kansanryhmää vastaan". Tällä ei voi olla mitään tekemistä sen kanssa, loukkasiko TS Erosen kunniaa vai ei, mutta Markku Kukon mielikuvituksessa asioilla ilmeisesti on yhteys.

Kukko päättää esseensä: "Eronen-Kuhasen 11.4.2012 "ratkaisu poliisin ulkomaalaisratsioihin" - blogikirjoitusta, vaikka se hänen itsensä mielestä on sarkastista parodiaa, voidaan pitää huomioiden etenkin hänen asemansa kansanedustajan avustajana vähintäänkin sopimattomana kirjoituksena, jopa mahdollisesti sellaisena, jonka eduskunta lainsäädäntövaltaa käyttävänä tahona on kriminalisoinut. Se, onko poliisilla syytä epäillä rikosta, ei tässä tutkinnan lopettamispäätöksessä oteta kantaa, koska blogikirjoitus on julkaistu Uusi Suomi -verkkolehdestä, jonka kotipaikka ei sijaitse Varsinais-Suomen poliisilaitoksen toimialueella."

Kukko sivuuttaa kokonaan tutkintapyyntöä asettaman kysymyksen, sen oliko hänen kotikaupunkinsa ja -maakuntansa valtalehden uutisointi oikeaa vai virheellistä. Kukko pesee ilmeisen virheellisen uutisen julkaisseen lehden putipuhtaaksi. Hän vihjailee hyvin voimallisesti Erosen syyllistyneen omassa blogissaan rikokseen, perustelematta vihjailujaan mitenkään. Tämä ei ole asianmukainen virkamiespäätös, tämä on halpahintaista politikointia. Kukko on mitä ilmeisimmin laatinut esseen, jonka uskoo tuovan itselleen mainetta ja median maireaa huomiota. Tällainen oman edun ajaminen ja poliittiset

julistukset eivät kuulu poliisin tutkinnanjohtajan virkatehtäviin.

Päätös on niin säädytön, että on pakko toivoa Helena Erosen hakevan siihen muutosta, joko Varsinais-Suomen poliisilaitoksen johdolta, tai valtakunnansyyttäjänvirastolta. Se ei johda esitutinnan käynnistämiseen, mutta se voisi johtaa edes asianmukaisiin perusteluihin. Näin tökerön päätöksen ei pidä sallia jäädä voimaan.

Lisäksi, jos olisin Erosen asemassa, tutkisin sattuuko Markku Kukko olemaan jonkun kilpailevan puolueen aktiiveja, tai ainakin jäsen.

Markku Kukon rikos

Kun poliisi päättää, ettei esitutkinta suoriteta, päätös ja rikosilmoitus tulevat heti julkisiksi. Myöskään Kukon päätöksen julkisuudesta ei ole mitään epäselvyyttä. Soittaessani hänelle 17.4 heti sen jälkeen, kun Turun Sanomat oli päätöksen jo uutisoanut, Kukko lupasi auliisti lähettää päätöksen. Tunnin päästä hän kieltäytyi. Vaadin päätöstä kahteen otteeseen, ei tulosta.

Kukko myönsi sähköpostiviesteissään päätöksen olevan julkinen, mutta hän ei lähetä sitä. Mitään perusteita tempaukselleen hän ei esittänyt.

Jos viranomainen kieltäytyy antamasta asiakirjaa, siitä on toimitettava päätös, ja päätös on perusteltava. Tätäkään Kukko ei ole lähettänyt.

On ilmeistä, että tutkinnanjohtaja Markku Kukko on rikkonut virkavelvollisuutensa, syylistynyt siis rikokseen, eikä teon tahallisuudesta ole epäilystäkään. Koska en osaa lukea ajatuksia, en tiedä miksi Kukko halusi rikoksen tehdä, mutta valistunut arvaus on sen olevan paniikkireaktio tilanteessa, jossa Kukko itsekin ymmärsi kirjoittaneensa aivan holtittoman päätöksen.

Turun poliisi uhkailee

Lähetin perjantai-aamuna 20.4.2012 Varsinais-Suomen poliisilaitoksen poliisipäällikkö **Tapio Huttuselle** selvityspyynnön, jossa edellytän tietoa Markku Kukon tempauksesta. Ykkösvaatimuksena oli ja on, että päätös lähetetään minulle heti, selvityspyynnön määräajasta riippumatta. Se oli kolmas (3) kerta, kun vaadin asiakirjaa Varsinais-Suomen poliisilaitokselta.

Muistutin Huttuselle joutuneeni jo toisen kerran tällaisen poliisirikoksen kohteeksi, hänen alaistensa toimesta. Kaksi vuotta sitten asialla oli rikoskomisario **Susanna Arppe**, joka toimi samoin tavoin kuin Kukko.

Maanantaina 23.4. muistutin poliisipäällikkö Huttusta, että hänen ensimmäinen tehtävänsä on hoitaa asiakirja minulle. Se oli jo neljäs (4) vaatimus. Ei vastausta.

Varsinais-Suomen poliisilaitoksen ainoa reaktio vaatimukseeni saada julkinen asiakirja, on perjantai-iltapäivänä, 20.4. sähköpostiini tupsahtanut uhkaus:

"Pyydän ystävällisesti, että nettikirjoittelusi, joissa virheellisesti minun väitetään syylistyneen rikoksiin ja annetaan ymmärtää, että minut olisi niistä myös tuomittu, lopetetaan ja minua koskevat kirjoitukset, jotka nyt sivuillasi löytyy, poistetaan tai korjataan asiasisällöltään totuudenmukaisiksi.

Muussa tapauksessa katson, että joudun tekemään kirjoituksista tutkintapyynnön sen selvittämiseksi, täyttävätkö ne esimerkiksi kunnianloukkauksen tunnusmerkistön.

terveisin,

Rikoskomisario

Susanna Arppe"

Rikoksensa, jonka käsittelyn hän haluaisi kieltää, Susanna Arppe teki näin.

Tilasin tammikuussa 2010 Varsinais-Suomen poliisilaitokselta puhelimitse pari asiakirjaa, poliisin todistajankuulustelut eräästä esitutkintapöytäkirjasta. Rutiinitilauksen vastaanottanut toimistosihteeri HT lupasi lähettää paperit samoin tein. Asiakirjojen sijaan posti toi toimistosihteerin 20.1.2010 päivätyn kirjeen: "Asia: [HA:n] todistajankuulustelu. Hei! Tiedustelin asiaa tutkinnanjohtaja Susanna Arppelta ja hän ilmoitti, etten voi sitä lähettää. Voit keskustella asiasta Arppen kanssa p. 0718746861 ---".

Rikoskomisario Susanna Arppe löytyi virkapuhelimestaan 25.1, jolloin vaadin häntä lähettämään asiakirjat. Arppe kieltäytyi. Kysyin perusteluja. "No me vaan emme lähetä.". Arppe myönsi asiakirjojen olevan julkisia, mutta hoki "mepä emme niitä lähetä". Vaadin joko paperit tai päätöksen, ettei papereita lähetetä. Arppe iski luurin korvaan.

Ilmoitin kansliaan Arppen määräysten olevan lainvastaisia, ja edellytin papereiden lähettämistä. Eivät tulleet. 28.1 keskustelin uudelleen toimistosihteeri HT:n kanssa, joka totesi, että hän tekee parhaansa, mutta ei voi toimia vastoin Arppen määräystä. Posti toi toimistosihteeri HT:n uuden, 28.1 päivätyn kirjelmänsä: "Ilmoitan sinulle, että Susanna Arppe on työssä vasta ensi viikolla, joten lähetin sähköpostia hänelle tänään. (---) Olen pahoillani, että asiasta tuli näin hankala".

Myöhemmin Susanna Arppe selitteli asiaa valtakunnansyyttäjänvirastolle näin: "[HT] kertoi, ettei hän ollut huomannut ottaa mitään yhteystietoja pyynnön tehneeltä henkilöltä ---".

Rikoskomisario Susanna Arppe valehteli kuin humalainen hevoskauppias. Kun toimistosihteerillä oli osoitteeni, johon hän lähetti postia, oli Arppelta nolo veto sepittää, ettei ollut osoitetta, minne asiakirjat lähetetään.

Itse rikostakin iljettävämpää Susanna Arppen toimissa oli, että hän yritti sysätä vastuun mukamas huolimattomalle alaiselle, jonka Arppe pakotti rikkomaan lakia, ja joka silti parhaansa mukaan yritti saada asiat lailliselle tolalle. Tällainen raukkamaisuus on poliisipäällystössä yleistä.

Valtakunnansyyttäjänvirasto omaksui sittemmin Arppen valheet, kuten VKSV poliisirikoksissa lähes poikkeuksetta tekee. Täyskäksi viraston väkeä, viisi (5) valtakunnansyyttäjänviraston syyttäjää, kihlakunnansyyttäjä **Heli Haapalehto**, apulaisvaltakunnansyyttäjä Jorma Kalske, valtiosyyttäjät **Jorma Äijälä**, **Raija Toiviainen** ja **Mika Illman** oli valmis valehtelemaan, peittääkseen rikoskomisario Susanna Arpeen rikoksen. Tapauksen käsittely on kesken eduskunnan oikeusasiamiehen toimistossa, ja sitä selostetaan tarkemmin täällä: <http://www.mikkoniskasaari.fi/node/105>

Summa summarum.

Varsinais-Suomen poliisilaitos kieltäytyy toistuvasti, ilman mitään perusteluja lähettämästä julkisia asiakirjoja. Sen sijaan se yrittää uhkailemalla estää rikostensa julkistamisen.

Huomatkaa, että Susanna Arpppe ja koko Varsinais-Suomen poliisilaitos tietää minulla olevan yllä esitelty näyttö Arppen rikoksesta ja sen tahallisuudesta. Poliisit luottavat niin lujasti valtakunnansyyttäjänviraston epärehellisyyteen, että he uskaltavat vaatia ja uhkailla myös vastoin kristallinkirkasta näyttöä.

Tämä on se todellinen kuva Suomen poliisista. Tämä on sitä Suomen poliisi- ja syyttäjälaitoksen korruptiota, jota Transparency Internationalin sensorit eivät koskaan havaitse.

[Käyttäjän mikko blogi](#) Kirjaudu sisään kirjoittaaksesi kommentteja

Tekijänoikeudet omistaa Mikko Niskasaari ellei toisin mainita.